

Šťast-né-ho sko - ná-ní jenž jste žá-do-sti - ví, sem, sem bez meš - ká-ní pod' - te k mi-los - ti - vý pa-nen-ce

sva - tý Bar-bo - ře, o - de - jde kaž - dý bez ho - ře, bu - de spo-mo - že - no, bu - de pro-půj - če - no.

1. Šťastného skonání
jenž jste žádostiví,
sem, sem bez meškání
pod'ťe k milostivý
panence svatý Barboře,
odejde každý bez hoře,
bude spomoženo,
bude propůjčeno.
2. Ukrutně tryzněná
v věku svém mladičkým,
z světa sprovedená
jest v času kratičkým,
jiným dlouhý obdržeti
může, chce ráda přispěti,
pospěšte, žádejte,
milosti hledejte.
3. V víře vyučená,
nemohla tajíti,
jak byla zvedená,
všem chtěla zjeviti,
za dvě tři okna stavěla,
tak vůbec vyznati chtěla,
v koho uvěřila,
Trojici uctila.
4. Skála ustoupila
(ta jest moc panenská),
když se rozzlobila
ukrutnost otcovská,
místečko ji propůjčila,
nic se však neoblomila
zůřivost tyranna,
rodiče pohana.
5. Dceru svou najdouce,
od kohos zrazenou,
z skály vytáhneouce
od cesty zemdlenou,
ukrutně s ni zacházel
kopajíc, rval, o zem házel.
Správci ji odevzdal,
katanům trápit dal.
6. Ukrutně trápili
nic nelitující,
trhali, pálili,
tryzníli velice,
po ulicích tak ztrápenou
vodili, všecku zraněnou,
prošla město celé
bez smutku vesele.
7. Divnou božskou moci
byla uzdravená,
k tomu o půlnoci
bleskem obklíčená,
navštívil jest ji Král slávy,
ihned byly oudy zdravý
s velkým potěšením,
s mnohých podivením.
8. Na smrt odsouzená
již se ubírala,
otce nezkročená
zlost život odňala,
sám on tu svatou hlavu s'ál
(jemůžto ihned hrom mzdu dal);
tak se odebrala,
dušičku svou vzdala.
9. V nebi oroduje
za své služebníky,
pilně opatruje
své vždy milovníky,
nedá jim zle zahynouti,
dejtež vy sebou pohnouti,
panenku vzývejte,
k cti její zpívejte.